

Klipp ur BromstensKuriren 1921

I detta, municipalsamhällets första tidnings första nummer, torde vara synnerligen lämpligt att lämna en orienterande beskrivning över vårt geografiska läge och våra övriga förhållanden. I följd av kemigrafernas sträjk, för ett år sedan, äro vi ej i tillfälle att lämna en orienterande kartskiss av vårt förträffliga samhälle, utan hänvisa i det fallet till en utmärkt, färglagd karta, som försäljes i en del affärer samt hos Municipalnämndens ledamöter. Varje in-vånare som vill lära känna vårt samhälle — och varje »ut-ifrånare» som intresserar sig för oss, också förresten köper naturligtvis denna karta, och vi kan alltså övergå till orienteringen.

Samhällets läge är omkring Bromstens station, med betydande sträckning norrut. Läget är väl skyddat av flera, numera något förfallna, kanongropar i närheten av Äggeby, samt en massa militära f. d. kokgropar bortom samhällets nordöstra gräns, å det s. k. Exercisfältet.

Under det Stockholm, och andra större städer, kallar sina vägar för gator, kallar man i Bromsten sina gator för vägar; sådana vägar finnas många och långa — en del äro korta och backiga.

Den mest trafikerade vägen som går genom samhället, får ej beträdas av allmänheten, samt kallas Järn-vägen.

Vidare ha vi Stockholms-vägen, som torde fått sitt namn för att beteckna det stora, det huvudsakliga. Den börjar stundom vid Risne-gränsen, som en fortsättning på »militärvägen» — vilken ligger utom samhällets område — och slutar nästan framme vid vägen till Spånga kyrka; stundom börjar vägen vid den sistnämnda punkten och slutar vid Risne-gränsen; dessa inverterade förhållanden beror på från vilken sida man kommer. Vägen består av makadam, småsten, grus, damm (eller smuts) och ett par broar. Vid Stockholms-vägen finna vi för övrigt de Bergstrandska försäkringsagenturerna Petterssons hem-bageri, J. E. Johanssons speceriaffär, Bromstens snickerifabrik (där man bl. a. får köpa trädgårdsmöbler), Karlssons speceri- och viktualieaffär, m. fl. flitigt besökta ställen Vägen bär ej, som namnet antyder, till Stockholm, utan den både börjar och slutar vid Bromstens gränser, samt är all- farsväg för alla som har på den att göra.

Vasa-vägen är den centralaste delens huvudväg och leder förbi en hel del platser som äro värda besök. Sålunda går Vasa-vägen från Abela Gustafssons garn- och vävnadsaffär förbi Bromstens konditori, Åströms elektriska rörelse, Bromstens Handelsförenings väl sorterade affär, Kronlunds Kronoborg, där vi ha speceri- och fönsterglasaffär. Nattetid känner man bäst igen Vasa- vägen på att det är så långt emellan lyktorna på densamma.

Sundby-vägen är icke, som namnet antyder, någon by-väg, utan ett av samhällets »strög» av delvis mycket hög läggning. Från vägens höjdpunkt har man, åt ena hållet, endast några få steg till skraddaremästar Unger — om man behöver en ny kostym — och åt andra sidan kommer man lika hastigt i förbindelse med urmakare Norrman — om klockan »haltar» — vid denna väg finner man också E. Olssons gamla kända speceriaffär A. Nilssons speceri- och tidningsaffär lär vara samhällets äldsta affär, kvistar man så över järnvägen kommer man snart också fram till Ida Frölings mjölk- och speceriaffär. Utom en hög backe och en järnvägsövergång består Sundby-vägen av en krök, som kanske kommer att rättas (obs.! ej retas!).

Skol-vägen är en lång, nästan rak och väl ordnad väg, mycket tung att vandra på för barn som gå till skolan utan att kunna sina läxor, eller för barn som, från skolan, gå hem till pappa, med lilla c i

betygsboken. Vid Skolvägen ha vi Naeslunds speceriaffär och J. E. Johanssons affär vid Stockholmsvägen. Beslutar man sig under ungdomsåren för att gå Skolvägen blir man senare antingen student eller också — kuggad.

Norra Station s-vägen är en förhållandevis kort, men naggande god väg. Den är mycket trafikerad av folk av alla kön och åldrar som läskar sig å Anderssons kafé eller köper snask och cigarrer på samma ställe. Vid samma väg ligger också Petters-son & Bergqvists plåtslageri. Norra Stations-vägen, som är samhällets mest centrala väg, ligger högt upp på ett kraftigt underlag av pinnmo och Bromstenslera.

Upplands-vägen är en väg, som egentligen är två vägar, skarpt begränsade av den förut omtalade Järnvägen. Skall man passera från den ena till den andra ändan av Upplands-vägen har man alltså att passera, utom den egentliga vägen, två bastanta staket, tre par järnvägsspår, Stinsens trädgård och en del andra småsaker. Vid Upplands-vägen finna vi emellertid fru Nyströms och herr Hellströms speceriaffärer, Johanssons vedgård och Lundins präktiga bageri. Upplands-vägen borde egentligen heta Ut-till lands-vägen enär båda ändar slutar å landet.

Valhalla-vägen är en relativt okänd väg, men »den finns där ändå». Den borde hetat Esplanaden, enär den, en gång planterad, säkerligen kommer att upptaga tävlan med storstädernas d:o. Trädgårdsmästare Ibfelt, har slagit ned sina bopålar vi Valhallavägen, och som han har kunskap om och intresse för allt vackert — och gott — som kan frambringas ur jorden, få vi troligen här ett orangeri.

Villa-vägen går, som namnet antyder, förbi en del av samhällets villor — på ena sidan; på den andra sidan ha vi hemmet Fristads stora tomtområde.

»Vill» går emellertid ej den som söker upp J. O. Dahlén vid Villa-vägen, där får man sina skor lagade och blir vänligt bemött. Vid Villavägen — i hemmet Fristad — har man hittills tagit vård om unga personer från andra församlingar; numera, sedan Spånga kommun inköpt fastigheten, skall här ordnas ett hem för gamla personer från egen kommun.

Narva-vägen är belägen i en koloni, som ligger ovanom den nedre, och därför kallas övre kolonien. Narva-vägen har på senaste året försetts med en lång trottoar som leder ända bort till Alzén — där man kan få köpa ved, kalk, torvströ m. m., eller åka ut ur samhället efter häst, om man vill, vidare ha vi vid samma väg W. Erikssons trädgårdsanläggningar och C. E. Johanssons speceriaffär. På Narvavägen har man placerat en och annan lyktstolpe mitt på trottoaren, detta medför emellertid ingen livsfara, enär det stundom lyser från en elektrisk lampa överst på stolpen, då kan man taga ögonmått på var den står — då det är mörkt. Narva-vägen består sig med lyxen av trottoar på båda sidor, d. v. s. först på den ena sidan så på den andra, mellan dem går ytterligare en trottoar — mitt över vägen.

Midsommar-vägen har tydligen fått sitt namn därav, att den delvis ej kan trafikeras annat än vid midsommartid, och då endast under synnerligen torra somrar. Vid Midsommarvägen finna vi Spångadals bageri. Går årets municipalfäst med förtjänst kanske vederbörande ordnar trafikabel förbindelse mellan Spånga- och Narva- vägarna via Midsommarvägen.

I Bromsten ha vi dessutom en hel del vägar som inte finn's — annat än på kartan. Sådana äro t. ex. Nore-, Dana-, Sigfrids-, Ängs- m. fl. vägar.

Spånga-vägen är en enda stor krok med en trottoar vid ena sidan.

Innan vi nu sluta beskrivningen över Bromstens vägar vilja vi blott nämna, att Värsta-vägen leder från Spånga-vägen mot Spånga station. De Bromstensbor som har sin in- och utfart från Spånga station har alltså att passera — den värsta vägen.

På väg mot Spånga bör man titta in i Zangelins speceri- & diversehandel i Svahns konditori & café (d:o) och när vi så kommer fram mot stationen (i det stora affärspalatset till vänster) finna vi Spånga färg- och järnhandel Solherrns modeaffär (d:o) samt vidare en filial till Sandins gamla kända konditori & cafe i Spånga. I Solhem finnes i övrigt en hel massa affärer som man bör besöka.

Tack för sällskapet!

Reklamson.